

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobce: **J. H.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství,**
sídlem Lazarská 15/7, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2018, č. j. 77175/18/7100-30121-505350,

takto:

I. Žaloba se **odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 27. 2. 2019, se žalobce domáhá zrušení, případně vyslovení nicotnosti shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 2. 5. 2018, č. j. 20214/18/5100-31461-704389 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o opravě zřejmých nesprávností ve výroku rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 3. 2. 2017, č. j. 4450/17/5100-31462-704389 (dále jen „opravené rozhodnutí“).
2. Soud se nejprve zabýval přípustností podané žaloby.
3. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
4. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
5. Pro posouzení věci je rozhodné, zda žalobcem napadené rozhodnutí (ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím) naplňuje znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy zda je „*úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují jeho práva nebo povinnosti.*“ Z obsahu napadeného rozhodnutí plyne, že předmětem opravy zřejmých nesprávností bylo chybně uvedené číslo jednacích platebního výměru Finančního úřadu pro Liberecký kraj, Územního pracoviště v Liberci ze dne 9. 2. 2016, č. j. 152475/16/2601-70461-507184, ve výroku opraveného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti uvedenému platebnímu výměru. Zřejmá nesprávnost v daném případě spočívala v tom, že do čísla jednacích platebního výměru byla chybou v psaní omylem vložena další číslice 1.

6. Povahou opravného rozhodnutí podle § 104 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 27. 6. 2018, č. j. 6 Afs 121/2018 – 49 (obdobně též rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2018, č. j. 1 Afs 44/2018 – 26; rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz), v němž uvedl, že „každé rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností je třeba posuzovat prostřednictvím materiálního korektivu vyplývajícího z § 65 odst. 1 s. ř. s. (k tomu srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. listopadu 2016, č. j. 2 Afs 165/2016 – 26, č. 3501/2017 Sb. NSS či ze dne 15. prosince 2016, č. j. 2 As 228/2016 – 76) a před jeho věcným posouzením odpovědět na otázku, zda se jedná o úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují práva nebo povinnosti žalobce. To plně odpovídá základnímu poslání správních soudů, jímž je ochrana veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Jak konstatoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. října 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 86, č. 1764/2009 Sb. NSS, „soudní řád správní je svojí povahou ‚obrannou‘ normou. Není normou ‚kontrolní‘, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoliv úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob.“ *Nezasahuje-li akt veřejné moci do práv jednotlivce, není prostor ani důvod pro zásah správních soudů.*“
7. K vlastní povaze rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností v jím projednávané věci NSS dále uvedl, že „[p]osuzované rozhodnutí je přímo učebnicovým zástupcem rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností – jeho předmětem byla oprava jediného překlepu v označení jednoho z pozemků, k nimž správce daně zřídil zástavní právo. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že závažnou částí každého rozhodnutí orgánu veřejné moci je jeho výrok (mezi mnoha srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. července 2003, č. j. 7 A 544/2002 – 25, č. 151/2004 Sb. NSS). Aby mohlo být rozhodnutí považováno za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., musí být jeho výrok způsobilý zasáhnout do práv adresáta činnosti veřejné správy. Jak již bylo řečeno, Nejvyšší správní soud nevylučuje, že rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností takový zásah může způsobit, avšak půjde spíše o výjimku z pravidla. Rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností, které žalobou napadl stěžovatel, do jeho práv a povinností nijak nezasáhlo. Respektive – a to je nutno zdůraznit – nezasáhlo do nich samo o sobě, nýbrž jen ve spojení s rozhodnutím o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem, které opravovalo a jehož součástí se následně stalo (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. ledna 2005, č. j. 1 Afs 13/2004 – 51).“
8. Uvedené závěry lze plně vztáhnout i na věc posuzovanou zdejším soudem, kdy předmětem opravy byl zřejmý omyl v psaní ve výroku opraveného rozhodnutí spočívající v tom, že do čísla jednacího byla nadbytečně vložena číslice 1. Taková oprava sama o sobě také nikterak nezasahuje do práv a povinností žalobce. Prvostupňové rozhodnutí mohlo zasáhnout do práv a povinností žalobce pouze ve spojení s opraveným rozhodnutím, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Liberecký kraj, Územního pracoviště v Liberci. I v daném případě tedy platí, že se žalobce mohl domáhat ochrany svých práv pouze žalobou podanou přímo proti opravenému rozhodnutí.
9. Soud proto dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., a je tedy ze soudního přezkumu vyloučeno podle § 70 písm. a) s. ř. s. Soudu nezbylo než žalobu odmítnout pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s.
10. Pro nadbytečnost se již soud nezabýval posouzením včasnosti podané žaloby, neboť důvod odmítnutí žaloby pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. má vždy přednost před odmítnutím pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006 – 100).
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
12. O žalobcově návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nerozhodoval, neboť by to bylo s ohledem na odmítnutí žaloby nadbytečné.

Poučení :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. března 2019

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu